

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoCsp/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717210956
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8717210956.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobcu: D. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX/XX, V., právne zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát, Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 42 350 026, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, v konaní o určenie, že úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov a o určenie neprijateľných zmluvných podmienok o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 12. novembra 2019, č.k. 15Csp/62/2017-83 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca má nárok vo vzťahu k žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd I. inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že

„ I. Súd určuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 1.4.2016 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov.

II. Súd určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 1.4.2016 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 1.4.2016 je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná.

III. Priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ust. § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 19.03.2015 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), § 53 odsek 1 až odsek 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 19.03.2015.

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal, aby súd určil, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 1.4.2016 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov a zároveň sa domáhal, aby súd určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 1.4.2016 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná. Svoju žalobu odôvodnil tým, že medzi žalovaným a žalobcom došlo dňa 1.4.2016 k uzavretiu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 800,- eur, ktorý mal byť splácaný 60-timi splátkami, celková čiastka splatná spotrebiteľom bola 1 245,60 eur. Zároveň dňa 1.4.2016 bola tiež na

zabezpečenie pohľadávky z uvedenej zmluvy uzatvorená Dohoda o zrážkach zo mzdy. Keďže zo strany žalobcu bola porušená platobná disciplína, žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o realizáciu zrážok zo mzdy listom zo dňa 24.4.2017. Žalobca ďalej poukázal na to, že sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah, pre ktoré je typické, že návrh zmlúv býva veľmi často predtlačný na formulároch a spotrebiteľ nemá možnosť dosiahnuť zmenu v návrhu zmluvy, nemôže vyjednávať a môže tento návrh buď len prijať alebo neprijať a zmluvu neuzavrieť. Poukázal na ustanovenie § 53 ods. 1 a § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ďalej uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to najmä:

- adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť;
- výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia;
- dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru;
- podľa výpočtu na online kalkulačke by RPMN mala byť vo výške 20,77 %. Z uvedených dôvodov je potrebné Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 1.4.2016 považovať za bezúročnú a bez poplatkov.

4. Ďalej žalobca poukázal na to, že Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 1.4.2016 uzavretá na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere je absolútne neplatný právny úkon. Táto dohoda nebola so žalobcom individuálne dojednaná, žalobca nemal možnosť ovplyvniť jej obsah, neboli mu náležite vysvetlené dôsledky uzavretia tejto dohody. Žalobca ďalej poukázal na článok 6 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej poukázal na závery Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich zriadenej pri Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 21.1.2011- konkrétne na bod 9, ktorým Komisia dospela k záveru, že Dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 Občianskeho zákonníka je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s ust. § 53 Občianskeho zákonníka, keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku právneho vzťahu nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Výkon zrážok zo mzdy je pritom súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa. Z uvedeného dôvodu ide preto o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

5. Žalobca taktiež poukázal na nalievavý právny záujem. Zároveň žiadal o nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k dohodám o zrážkach zo mzdy.

6. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 15Csp/62/2017-17 zo dňa 24.9.2018 nariadil neodkladné opatrenie, na základe ktorého bol žalovaný povinný zdržať sa akéhokoľvek použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 1.4.2016 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 1.4.2016 a vykonať oznámenie zamestnávateľovi žalobcu, aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.10.2018.

7. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe poprel tvrdenia žalobcu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti v zmysle zákona. Poukázal na to, že výške RPMN je v úverovej zmluve uvedená korektne spolu s predpokladmi pre jej výpočet, ktoré sú uvedené priamo v úverovej zmluve a to aj v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z. Poukázal na to, že žalobca len konštatoval, že hodnota RPMN je v úverovej zmluve uvedená nesprávne, ale neuviedol výpočet ani odôvodnenie, na základe ktorého k danému záveru dospel. Ďalej poukázal na to, že aj keď zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru a teda predmetná zmluva obsahuje všetky náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. a spotrebiteľ teda disponuje informáciou aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Zároveň poukázal aj na tú skutočnosť, že zákon č. 129/2010 v znení platnom a účinnom ku dňu 1.5.2018 zmenil znenie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. d) tak, že povinnou náležitosťou je už len uvádzanie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je v tejto úverovej zmluve dodržaná. Pokiaľ sa týka adresy predávajúceho, uvedené ustanovenie bolo zo

zákona v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy už vylúčené (splnenie náležitostí § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z.) t. j. v čase uzatvorenia zmluvy už nebolo obligatórnou náležitosťou úverovej zmluvy. Navyše sa jednalo o bezúčelový úver, žalovaný nepreplácal kúpnu cenu formou úveru žiadnemu predajcovi, preto uvedenie adresy neexistujúceho predávajúceho nie je možné. Pokiaľ sa týka rozkladu splátok, v zmysle zákonných náležitostí § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z., táto náležitosť je v úverovej zmluve uvedená v súlade so zákonným ustanovením. Informácie o splátkach sú upravené v časti textu zmluvy označeného úver, kde sú obsiahnuté presné údaje o výške mesačnej splátky 20,76 eur, o počte splátok, ktorých je 60, o termíne konečnej splatnosti - 60 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15-teho dňa v poslednom mesiaci a tiež o termínoch splatnosti splátok, ktoré sú konkrétne uvedené. Žalovaný teda túto zákonnú náležitosť splnil a je aj plne v súlade s rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15, z ktorého je zrejmé, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa. Smernica 2008 /48 nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Existenciu naliehavého právneho záujmu v konaní musí preukázať žalobca a tento naliehavý právny záujem musí existovať a byť preukázaný nielen v čase začatia konania, ale aj v čase keď je vyhlásený rozsudok. Nedostatok naliehavého právneho záujmu je dôvodom k zamietnutiu žaloby bez toho, aby sa súd zaoberal vecou v jej merite. Podľa názoru žalovaného žalobca nepreukázal v predmetnej veci naliehavý právny záujem. Keďže určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky nie je dané ani v zmysle ustanovenia § 137 písm. d) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.“). Čo sa týka Dohody zrážok zo mzdy, realizácia zrážok zo mzdy v prípade žalobcu predstavovala len dodržiavanie ustanovení samotnej Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorú žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 1.4.2016 spolu s úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená vo forme osobitnej listiny. Tento fakt je nesporný a nenamietajú ho žiadny z účastníkov konania. Z textu listiny Dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva aj prehlásenie žalobcu, že si je vedomý, že uzatvorenie dohody je dobrovoľné a bol poučený o možnosti ju neuzatvoriť. Žalobca Dohodu o zrážkach zo mzdy bez akejkoľvek výhrady podpísal. Navyše Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje jediný prostriedok zabezpečenia záväzku veriteľa. S poukazom na uvedené zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu, bola uzatvorená v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

8. Naliehavý právny záujem je daný, nakoľko len určovacou žalobou sa môže odstrániť stav neistoty, v ktorom sa žalobca nachádza, pretože len deklaroványm vyslovením neplatnosti predmetnej dohody môže následne argumentovať vo vzťahu ku svojmu zamestnávateľovi, aby ďalej neprevádzal zrážky z jeho mzdy. Navyše určovanie neplatnosti predmetnej dohody sa odvíja od posúdenia neprijateľnosti tejto dohody ako zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, na ktorom určení vyplýva naliehavý právny záujem priamo zo zákona. V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Žaloba, ktorou sa žalobca majúci v právnom vzťahu postavenie spotrebiteľa domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) C.s.p.. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 51 ods. 4 a ods. 5 a § 53a Občianskeho zákonníka). Vopred predtlačené znenie Dohody bolo predložené na podpis žalobcovi v ten istý deň ako požiadal o poskytnutie úveru. Dôvodom neplatnosti Dohody je neurčitosť tohto právneho úkonu. V danom prípade z obsahu Dohody nie je zrejmé na uspokojovanie akej konkrétnej pohľadávky žalovaného majú byť zrážky zo mzdy vykonávané. Dohody v tomto zmysle, že sa zabezpečuje pohľadávka z úverovej zmluvy treba považovať za neurčité a zmysle § 37 Občianskeho zákonníka za neplatné. Pod daným číslom žalovaný eviduje tak Zmluvu o hotovostnom úvere, ako aj Zmluvu o revolvingovom úvere, ktoré je potrebné považovať za dve samostatné úverové zmluvy a to Zmluvu o hotovostnom úvere a Zmluvu o revolvingovom úvere, sú samostatnými zmluvnými dojednaniami. Navyše žalovaný uvádza, že strany sa dohodli, že túto dohodu uzatvárajú aj k zabezpečeniu úhrady zo zmluvy o revolvingovom úvere v rovnakom rozsahu. Táto časť zmluvy preukazuje, že zo strany žalovaného sa jednalo o formálny prístup ku klientovi bez riadnej poučovacej povinnosti, pretože nepochybne strany zmluvu o revolvingovom úvere uzavreli. Žalobca sa pri realizácii neplatnej Dohody o zrážkach zo mzdy dostáva do pozície subjektu strácajúceho právo disponovať so svojím vlastným majetkom - príjmom, ktorý dosahuje za výkon svojej pracovnej činnosti. Navyše pri zrážkach zo mzdy nie je možné preveriť, či sú zo mzdy zrážané len tie finančné nároky, ktoré dodávateľovi aj prináležia a nie aj tie, na ktoré nemá právny nárok a to s poukazom na potrebu riadneho vyhodnotenia spotrebiteľskej

zmluvy. V podstate ide o exekúciu majetku. Pritom ide aj o otázku, či dlh vôbec existuje, ak áno, v akej výške. Výšku dlhu si sám veriteľ diktuje a dlžník nemá možnosť priamo zrážky zastaviť.

9. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania zistil skutkový stav podľa ktorého, strany sporu dňa 1.4.2016 uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 800,- eur, ktorý mal byť splácaný 60-timi splátkami, celková čiastka splatná spotrebiteľom bola určená na sumu 1 245,60 eur. Dňa 1.4.2016 bola tiež uzatvorená Dohoda o zrážkach zo mzdy za účelom zabezpečenia pohľadávky zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX. V predmetnom konaní sa žalobca domáhal určenia, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov vzhľadom k tomu, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje zákonom požadované náležitosti. Taktiež žiadal určiť, že Dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná.

10. Vykonaným dokazovaním v súlade s citovanou právnou úpravou súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba je v plnom rozsahu dôvodná. Naliehavý právny záujem na podanej určovacej žalobe mal súd preukázaný tým, že bez kladného rozhodnutia o žalobe je právne postavenie žalobcu neisté vzhľadom na právnú neistotu žalobcu týkajúcu sa výšky záväzku voči žalovanému.

11. Nebolo sporné, že strany sporu dňa 1.4.2016 uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 800,- eur. V konaní sa žalobca domáhal určenia, že úverovú zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Súd ustálil, že úverová zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 2 písm. c), f), k) Zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného k dátumu zatvorenia zmluvy. V mysle § 11 ods. 1 písm. b) uvedeného zákona súd úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

12. Zmluva neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy, termín konečnej splatnosti, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a neobsahuje adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu. K procesnej obrane žalovaného súd konštatuje, že nestačí v zmluve určiť počet splátok, zmluva neobsahuje údaj o termíne jednotlivých splátok a nie je zřejmý termín konečnej splatnosti.

13. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou vo veci samej domáha zdržania sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 1.4.2016, ktorú uzatvoril spolu so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 1.4.2016. Z dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že žalobca ako dlžník súhlasí s tým, aby sa uspokojenie zabezpečenej pohľadávky na zaplatenie poskytnutých peňažných prostriedkov z úverovej zmluvy zabezpečilo vykonaním pravidelných mesačných zrážok vo výške dvojnásobku pravidelnej mesačnej splátky stanovenej v úverovej zmluve do doby zaplatenia dlžnej čiastky a po doplatení dlžnej čiastky vo výške pravidelnej mesačnej splátky. Zároveň zo spisového materiálu vyplýva, že žalovaný predložil zamestnávateľovi žalobcu dňa 20.4.2017 žiadosť o vykonávanie zrážok, na základe ktorej požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie pravidelných mesačných zrážok zo mzdy žalobcu v rozsahu uvedenom v dohode o zrážkach zo mzdy a to až do vyrovnania dlhu. Na základe tejto žiadosti žalovaný chcel bez súdnej kontroly získať aj plnenie zo zmluvnej podmienky, ktorá vykazuje známky spornosti a neprijateľnosti.

14. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Je dôležité spotrebiteľovi poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porov. rozsudok C-106/77 Simmenthal). Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná (napr. úroky z omeškania nad zákonný limit podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.).

15. Uvedená Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka keďže nebola individuálne dojednaná (nestačí, že je na samostatnom liste). Žalobca nemal možnosť pri uzatváraní Zmluvy o úvere žiadnym spôsobom ovplyvniť či podpíše iba samostatnú zmluvu alebo aj ďalej listiny, ktoré mu boli predložené na podpis - Dohoda o zrážkach zo mzdy.

16. Súd pri rozhodovaní skúmal prostriedky procesného útoku i procesnej obrany, ktoré predstavujú totožné listinné dôkazy - Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver a Dohodu o zrážkach zo mzdy. Každá strana sporu obsah listiny vykladala iným spôsobom. Súd sa stotožnil v plnom rozsahu s procesným útokom žalobcu a žalobe vyhovel.

17. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p., keď žalobca mal v konaní plný úspech. O výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

18. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Uvedený rozsudok žalovaný napadol v celom rozsahu z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1) písm. f) a písm. h) C.s.p. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu I. inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne a priznal žalovanému náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania.

19. Uvedol, že náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy) je v úverovej zmluve uvedená výlučne v súlade so znením zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy a v súlade so znením Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktorá stotožňuje pojem výška, počet a frekvenciu splátok s pojmom výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Na podporu svojich tvrdení žalovaný poukázal na novú legislatívnu úpravu, ktorú uvádza vo svojom Uznesení zo dňa 22.02.2018 Najvyšší súd SR v konaní vedenom pod sp.zn. 3 Cdo/146/2017.

20. K neuvedeniu doby a termínu konečnej splatnosti žalovaný uviedol, že cieľom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bolo, aby mal spotrebiteľ informáciu, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Aj keď Zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Má za to, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. aj vtedy, pokiaľ veriteľ použije objektívne zistiteľné kritériá, z ktorých je nepochybne možné určiť dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, tak ako je tomu v danom prípade. Spotrebiteľ teda disponuje informáciou, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru, a preto je cieľ sledovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2001 Z.z. dosiahnutý. Žalovaný zastáva názor, že je nesprávne, aby bol sankcionovaný za svoj výklad zákona, pri ktorom sa ani výklad súdov nedokáže zjednotiť.

21. S vyhlásením dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá bola uzatvorená spolu s úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX za neplatnú žalovaný nesúhlasí a zastáva názor, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená korektne a v súlade so zákonnými ustanoveniami. Realizácia zrážok zo mzdy v prípade žalobcu predstavovala len dodržiavanie ustanovení samotnej dohody o zrážkach zo mzdy, ktorú žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 01.04.2016 spolu s úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX. Predmetná zmluva bola uzatvorená z iniciatívy žalobcu, žalovaný uzatvorenie zmluvy žalobcovi žiadnym spôsobom nevnucoval. Pokiaľ mal žalobca ako klient k úverovej zmluve výhrady, bol oprávnený od nej odstúpiť. Rovnako pokiaľ nesúhlasil s uzatvorením dohody o zrážkach zo mzdy, mal možnosť ju odmietnuť.

22. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonným inštitútom, určeným na zabezpečovanie pohľadávok veriteľov. Žalovaný tiež argumentuje tým, že žiadny lex specialis ani lex generalis v čase uzatvorenia úverovej zmluvy nezakazoval takéto zabezpečenie pohľadávok veriteľov, len striktnejšie stanovil podmienky koncipovania dohody o zrážkach zo mzdy v prípade spotrebiteľov, ktoré však žalovaný považuje za dodržané a v súlade so zákonom. Je preto nedôvodným a nezákonným považovať zákonom upravený inštitút za neprijateľnú zmluvnú podmienku a následne ho sankcionovať neplatnosťou.

23. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p. a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Zmluva neuvádza presný dátum poskytnutia úveru a tiež presný a jednoznačný dátum prvej mesačnej splátky a preto nie je možné určiť termín konečnej splatnosti úveru.

24. Dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informáciu o tom, čo uzatvorenie konkrétneho právneho úkonu znamená. Vzhľadom na to, že dohoda o zrážkach zo mzdy nebola individuálne dojednaná, spôsobuje hrubú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán a keďže žalobca nemohol ovplyvniť jej obsah ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

25. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 Civilného sporového poriadku preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

26. V konaní sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

27. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia je potrebné poukázať na ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, podľa ktorého zmluva musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Nesplnenie tejto povinnosti malo za následok sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy).

28. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere v čl. 22 zaviedla úplnú harmonizáciu svojich ustanovení spočívajúcu v tom, že členské štáty pri implementácii smernice nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa od ustanovení smernice odchyľujú.

29. Podľa čl. 288 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie smernica je záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená, a to vzhľadom na výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom sa voľba foriem a metód ponecháva vnútroštátnym orgánom. Smernica je mäkkším právnym nástrojom ako nariadenie, pretože umožňuje zladenie požiadavky na jednotu únieového práva s vôľou zachovať rozmanitosť národných úprav. Smernica sa ako právny predpis často používa napr. v oblasti vnútorného trhu, kde existujú podstatné rozdiely medzi úpravami jednotlivých členských štátov, aby sa umožnilo ich postupné zjednotenie. Smernica nemá všeobecnú záväznosť ako nariadenie je adresovaná iba členským štátom a nie všetkým fyzickým osobám. Ustanovenia smernice musia byť transponované do vnútroštátneho právneho poriadku s jednoznačnou záväznou právnou silou v podobe všeobecného záväzného právneho predpisu a s presnosťou a jasnosťou požadovanou na účely splnenia požiadavky právnej istoty. Až kým smernica nie je správne prebratá do vnútroštátneho práva dotknuté subjekty nemajú možnosť poznať rozsah svojich práv. Na tento stav právnej neistoty nemá vplyv ani prípadný rozsudok Súdneho dvora o nesplnení transpozície povinnosti členského štátu alebo rozsudok Súdneho dvora, ktorým bol určitým ustanoveniam tejto smernice priznaný priamy účinok. Až momentom správnej transpozície smernice nastáva právna istota, kedy fyzické a právnické osoby už musia poznať svoje práva vyplývajúce zo smernice a možno od nich požadovať, aby si uplatnili svoje práva. Ustanovenia smernice majú priamy účinok len vtedy, ak sú súčasne splnené nasledujúce podmienky a to, že uplynula transpozíčná lehota smernice, smernica nie je správne transponovaná alebo nie je zabezpečená jej úplná účinnosť, ustanovenie smernice zakladajúce právo pre jednotlivca alebo povinnosť pre členský štát musí byť dostatočne jasné, presné a nepodmienené a priama aplikácia nesmie mať za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe, alebo založenie resp. sprísnenie trestnej zodpovednosti tých, ktorí sa dopustia porušenia jej ustanovení. To znamená, že smernica nikdy nemôže mať horizontálny priamy účinok v sporoch medzi súkromnoprávnymi subjektmi. Je logické, že ak si členský štát nesplnil svoju povinnosť a netransponoval smernicu správne alebo načas, nemôžu dôsledky

tohto protiprávneho konania štátu znášať fyzické alebo právnické osoby a preto im nemôže byť uložená na základe neprebratej, resp. nesprávne prebratej smernice žiadna povinnosť.

30. Pre všetky spotrebiteľské spory, v ktorých sa rieši otázka, či má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať termín konečnej splatnosti úveru je skutočnosť, že smernica zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu úplne irelevantná, pretože Slovenská republika pri implementácii smernice zo zákona povinnosť tzv. úplnej harmonizácie porušila. To, že Súdny dvor Európskej únie vo veci C-42/2015 potvrdil, že smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice je bezvýznamné, pretože v tomto konkrétnom prípade išlo o vnútroštátne právo nad rámec smernice. Slovenská republika teda nesprávne transformovala do svojho právneho poriadku Smernicu 2008/48, ak vo svojej vnútroštátnej právnej úprave vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

31. Požiadavka smernice k tejto otázke je tak jasná a zreteľná, že zo slovného spojenia smernice „dĺžka trvania zmluvy o úvere“ absolútne žiadnym výkladom nie je možné vyvodiť požiadavku, aby zmluva uvádzala termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

32. Požiadavka zákona je však od požiadavky smernice iná. Zákon uvádza, že zmluva musí obsahovať „dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Niet žiadnych pochybností, že slovenský zákon ide nad rámec smernice a celkom jasne požaduje vyjadrenie tak doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, je zrejme, že by použil takú istú terminológiu ako používa smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu „dĺžka trvania zmluvy o úvere“ pridal slová „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“.

33. Právne bezvýznamný je poukaz žalovaného na to, že doba trvania zmluvy je stanovená počtom splátok. Doba trvania zmluvy a počet splátok sú dve odlišné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy upravoval v ust. § 9 ods. 2 písm. f) (doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere) a v ust. § 9 ods. 2 písm. l) (počet splátok). Aj Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere rozlišovala dĺžku trvania zmluvy o úvere (článok 10 ods. 2 písm. c)) a počet splátok (článok 10 ods. 2 písm. h)).

34. Čo sa týka termínu konečnej splatnosti úveru, tento nemožno nahrádzať matematickým výpočtom osobitne pri početných splátkach ako to bolo v prípade danej zmluvy. Spotrebiteľ totiž musí mať jasno už pri uzatváraní zmluvy, kedy nastane konečná splatnosť spotrebiteľského úveru, veď práve to je účelom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Výška, počet a termíny splátok sú ďalšou povinnou náležitosťou zmluvy, a to podľa ust. § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Zákonodarca teda nemohol mať na mysli pri stanovení termínu konečnej splatnosti úveru počet splátok. Termín konečnej splatnosti úveru nie je možné stotožniť s počtom splátok. Je potrebné si uvedomiť, že účelom zavedenia tejto náležitosti zmluvy bolo docieľiť, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti. Nepostačuje len údaj o počte splátok, keďže nemožno od spotrebiteľa požadovať, aby si matematicky vypočítal termín konečnej splatnosti z iných údajov v zmluve. Konečná splatnosť úveru by mala byť uvedená minimálne konkrétnym mesiacom a rokom, pokiaľ termín splatnosti splátok zo zmluvy je jasný a transparentný. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody a na odôvodnenie preskúmaného rozsudku bolo aj posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, pokiaľ určil predmetné dohody o zrážkach zo mzdy k úverovej zmluve č. XXXXXXXXXX, obe uzavreté dňa 21.12.2017 medzi žalobcami a žalovaným, za neplatné.

35. K námietke žalovaného k záveru súdu prvej inštancie o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy odvolací súd v danom prípade považuje dohody o zrážkach zo mzdy za neplatné z dvoch dôvodov. V prvom rade pre jej neurčitosť podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka a tiež preto, že v danom prípade sa jedná o formulárové zmluvy, ktoré neboli individuálne dojednané.

36. O formulárové zmluvy, ktoré neboli individuálne dojednané sa jedná z tohto dôvodu, že žalobca si ich uzatvorenie osobitne nevyjednal a nemohol ovplyvniť ich obsah, čo má za následok ich neplatnosť

aj podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Odvolateľ záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého dohody o zrážkach zo mzdy sú neplatné, namietal predovšetkým tým, že Občiansky zákonník upravuje tento spôsob zabezpečenia a v čase uzatvorenia zmluvy takéto zabezpečenie nezakazoval.

37. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie správne uzavrel, že dohoda o zrážkach zo mzdy má spotrebiteľský charakter, keďže takýto charakter má aj zmluva o úvere, na základe ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi ako dlžníkovi peňažné prostriedky ako úver. Spotrebiteľ je pritom v kontraktačnom procese slabšou zmluvnou stranou, či už z dôvodu neinformovanosti, resp. vyjednávacej pozície pri pokuse dosiahnuť zmenu v zmysle vlastných predstáv o podmienkach zmluvy, ktorá bola naformulovaná dodávateľom vopred. Zmluva o úvere, ktorú strany uzatvorili, spĺňa charakteristiku spotrebiteľskej zmluvy a v súvislosti s uzatvorením zmluvy o úvere bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Posúdenie každého nároku je vecou individuálnych skutkových zistení. Podľa názoru odvolacieho súdu je pritom dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi stranami dohodou, na základe ktorej žalobca ako spotrebiteľ bol nútený strpieť vykonávanie zrážok zo svojej mzdy na úhradu pohľadávky žalovaného bez súdnej kontroly.

38. Nepochybne je možné uzavrieť, že uzatvorením dohody o zrážkach zo mzdy sa moc nad majetkom žalobcu koncentruje v rukách veriteľa. Výška pohľadávky môže síce vyplývať zo zmluvy o úvere, ale takto kvalifikovaná výška pohľadávky môže vychádzať zo zmluvných podmienok, ktoré sú neprijateľnými, a ktoré neboli predmetom posúdenia súdu alebo inej objektívnej inštitúcie.

39. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy teda nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a príslušenstva. V spotrebiteľských právnych vzťahoch je pritom relevantné ex offio súdne preskúmanie neprijateľnosti zmluvných podmienok spotrebiteľskej zmluvy, práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže ovplyvniť. Odvolací súd tiež konštatuje, vo vzťahu k neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, jej formulárový a vopred pripravený obsah.

40. Navyše žalovaný v konaní riadne nepreukázal, že by bol žalobca osobitne oboznámený s obsahom tohto zabezpečovacieho inštitútu a poučený o jeho následkoch. Uvedené zmluvné dojednanie vnútilo žalobcovi ako spotrebiteľovi určité správanie, pričom tým zvýhodnilo poskytovateľa služby ako príjemcu plnenia, čím je splnená nerovnováha zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V uvádzanom smere odvolací súd poukazuje na judikatúru Súdneho dvora EÚ, v zmysle ktorej sa vnútroštátne orgány aplikujúce právo, majú vždy usilovať o eurokonformný výklad vnútroštátneho práva, teda výklad v súlade so Smernicou Rady 93/13/ EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách tak, aby sa zabezpečil reálny účinok smernice bez ohľadu na to, či ustanovenia použité pri výklade majú priamy účinok. Aplikácia smernice založená na eurokonformnej interpretácii vnútroštátneho práva tak môže byť použitá vo všetkých horizontálnych aj vertikálnych sporoch.

41. Podľa ustálenej judikatúry vychádza systém ochrany zavedený smernicou z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom ako dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah.

42. S cieľom zabezpečiť úroveň ochrany v súlade s uvedenou smernicou Súdny dvor EÚ viackrát zdôraznil, že tento nerovný stav môže byť kompenzovaný iba aktívnym postupom nezávislým od samotných zmluvných strán. Preto inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva, a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, čo spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu najmä, ak existuje nebezpečenstvo, že sa v eurokonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd za každých okolností ohľad. Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie smernice jej účinku.

43. Žalovaný v tomto smere neuviedol žiadne relevantné protiargumenty. Vychádzajúc z komplexnej úpravy dohody o zrážkach zo mzdy je potom potrebné túto považovať v celosti za spôsobujúcu značnú

nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to aj v nadväznosti na judikatúru Súdneho dvora EÚ.

44. Odvolací súd zároveň posúdil dohodu o zrážkach zo mzdy ako neurčitý právny úkon podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka a aj na základe tohto záveru určil, že je neplatná. Odvolací súd konštatuje, že neurčitosť dohody spočívala v tom, že z dohody nevyplýva, aká bude výška konečnej pohľadávky, ktorá mala byť zrážkami zo mzdy uspokojená. Na základe zistenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy nie je dostatočne určitá v časti zabezpečenej pohľadávky, nie je možné prijať iný záver, ako záver o neplatnosti celej dohody, keďže určenie pohľadávky, ktorá má byť zrazená, je obsahovou náležitosťou dohody o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka.

45. Za ustálenie zabezpečenej pohľadávky z tohto pohľadu v žiadnom prípade nemožno považovať pohľadávky, ktoré možno vzniknú v budúcnosti tak, ako je uvedené v Dohode o zrážkach zo mzdy „dohodli sme sa, že ak sa ako klient oneskoríte so splácaním úveru z vyššie uvedenej zmluvy, sme oprávnení požadovať, aby Vám Váš platca mzdy (ďalej iba „zamestnávateľ“) vykonával mesačnú zrážku zo mzdy a to: - do doby uhradenia dlžných splátok úveru vo výške dvojnásobku pravidelnej mesačnej splátky stanovenej vo vyššie uvedenej úverovej zmluve, - od doby uhradenia dlžných splátok úveru vo výške pravidelnej mesačnej splátky ustanovenej vo vyššie uvedenej úverovej zmluve.“ V predmetnej dohode je iba uvedené, že ide o zrážky do úplného vrátenia úveru súčasne s úrokmi, sankciami, do vrátenia náhrady škôd, poplatkov za poskytnuté služby a ostatných záväzkov z vyššie uvedenej zmluvy. O aký rozsah sa vlastne má jednať z obsahu dohody o zrážkach zo mzdy zrejme nie je.

46. Aj v tomto kontexte možno nazerať na predmetné dohody ako na neurčitý právny úkon podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

47. Dohodu o zrážkach zo mzdy preto súd prvej inštancie správne vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu neplatnú. Zo znenia § 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že pre platnosť uzavretia takejto dohody so spotrebiteľom, musí byť splnená nielen požiadavka, aby dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, ale zároveň dostatočne určitá, keďže dostatočne presné určenie pohľadávky, ktorá má byť zrazená, je podstatnou obsahovou náležitosťou dohody o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka.

48. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 C.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

49. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

50. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).